

Nagy tisztelete van a szőlőnek és a bornak az Alpokalján a történelmi Soproni Borvidékhez tartozó Kőszeg-Csepreg- Vaskeresztes háromszögben.

Méltó a környezet, hiszen összesen 400 hektáros szőlőterületet művelnek. Kőszegen az Alpok nyúlványai, Vaskeresztesen a Vashegy vulkánjának maradványai, Csepregen pedig a tó feletti domboldal érleli a jófajta nedűket.

Egységes és helyi borút is összeköti az osztrák határ menti térséget, melynek teljes hossza 30 kilométeres.

A Kőszeg-Cák-Kőszegszerdahely-Bozsok-Bucsu-Narda-Felsőcsatár-Vaskeresztes útvonalon gyalogosan, autóval és kerékpárral is lehet közlekedni. Az éhes és főleg szomjas vándor nemcsak gyönyörű környezetben róhat kilométereket, hanem betérhet osztrák mintára létrehozott "Buschenschankba", vagyis termelői-házi borkimérésbe is, ahol házilag készült ételeket, italokat kínálnak. Ilyen Vaskeresztesen a "Judit" névre keresztelt vendéglátóhely. Felsőcsatáron viszont vasfüggőnymúzeumot találhat a vendég, melyet a tulajdonos - egykori határőr - épített eredeti eszközökkel és anyagokból.

Kőszegen, a város feletti hegyoldalon főleg vörösbort érlel a nap. A kékfrankost, blauburgert, zweigeltet kedvelik. Idén lisztharmatos volt ugyan a szőlő, mégis jó minőségű bor lett, s a cukorfok is elérte a 17-18-at, mondják hozzátevé: nincsenek értékesítési gondjaik. A történelmi városban a helyi borút a Borsmonostori dűlőtől a cáki Pogányokig tart, 10 nyitott pincét érintve. A Borok Háza azonban a városközpontban a Várkörön található.

Csepregen inkább a fehérnek, a rizlingféléknek, traminiknak kedvez a klíma és a talaj. Vaskeresztesen pedig - ahol peronoszpóra keserítette a termelőket - 265 hektáron szüreteltek kékfrankost, burgundit, kékoportót, merlot-t, cabernet-t, zweigeltet, rajnai rizlinget. A minőséggel mégis meg vannak elégedve, a cukorfok 17-18-as lett, mondják. A tájjellegű borok közül a kékfrankos különösen kedvelt, mert erőteljes növekedésű, bőtermő, jó minőségű fajta. Bora mélyvörös tónusú, a rubintnál sötétebb árnyalatú. E sorok írója 1996-ban Londonban is találkozott vaskeresztesi nedűvel. A privatizáció után azonban darabolódott a termőterület - bár értékesítési gondok nincsenek -, már nem szállítanak Angliába. Viszont remélik: a lengyel piacon hamarosan megjelenhet a vaskeresztesi must.

Vaskeresztes - melyet II. András 1221-es oklevele is említ - vonzerejét a táj szépsége is adja, ahol 110 hektáros üdülésre alkalmas zártkert fogadja be a német anyanyelvű helyiek közé települteket. Érdekesség: a vasfüggöny lebontása után egyre több osztrák vásárol ott magának birtokot, s élvezi a Pinka-patak pisztrángos lelőhelyeit. Mint fogalmaznak, a szabad határátlépés ma már azt jelenti, hogy a hegyben lévő csejtei (Eisenberg) átkelőnél reggel a helyiek dolgozni mennek Ausztriába, este viszont a sógorok jönnek mulatni. Érdekesség még: a település határában vaskori halomsírokat tártak fel, melyekről elsőként a XIX. században Rómer Flóris adott hírt.

{rokbox}/images/stories/rokbox/bor/01.jpg{/rokbox}

{rokbox}/images/stories/rokbox/bor/02.jpg{/rokbox}

{rokbox}/images/stories/rokbox/bor/03.jpg{/rokbox}

{rokbox}/images/stories/rokbox/bor/04.jpg{/rokbox}

{rokbox}/images/stories/rokbox/bor/05.jpg{/rokbox}

{rokbox}/images/stories/rokbox/bor/06.jpg{/rokbox}